

Ευάρθμοι τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ εἰσι γνωσταί: ἡ τῇ 31 αὐγούστου 1390, ἡμέρα τετάρτη, γεγομένη κύρωσις τῆς καταργήσεως τῶν τοῦ Χαλκηδόνας προνομίων, ὀρισθέντος ὅτι ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ναὸς τῆς ἀγίας Εὐφημίας ἔσται τούντεῦθεν ὑπὸ τὴν κυριότητα τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου· ἡ τῷ μητροπολίτῃ Μεσημβρίας ἐπίδοσις τῶν αὐτοῦ πατριαρχικῶν μοναστηρίων, καὶ ἡ τῷ οἰκονόμῳ Τραπεζούντος Θεοδώρῳ Παναρέτῳ παραχώρησις τῶν ἐν Τραπεζούντι πατριαρχικῶν δικαίων καὶ ἡ οἰκονομία τῶν ἐκκλησιῶν Νεοκαισαρείας, Κολωνίας, Κελτζηνης, Ἀλανίας καὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σταυρουπόλεως⁶⁶⁷.

1391—1397.

149. ΑΝΤΩΝΙΟΣ Δ' τὸ β'.

Πρὸ τοῦ μηνὸς αὐγούστου τοῦ 1391 κληθεὶς τὸ δευτε-

667. Acta, Β', 147, 152, 154. Τὰ προνόμια ταῦτα τοῦ μητροπολίτου Χαλκηδόνας καλὸν ἔστιν ἵνα γένωνται θέμα μελέτης, ὡς καὶ τὰ τῶν λοιπῶν προνομιοῶν μητροπολιτῶν· ἀγνωστὸν ἂν εὐρίσκηται περὶ τούτων εἰδησίαις τις ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 139 χαρτίνῳ χειρογράφῳ τεύχει τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μονῆς Μεγίστης Λαύρας, ὅπερ περιέγραψεν ἐν τῇ «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθεία» (ὡς γὰρ τῇ πρώτῃ καὶ παντὶ φιλόστοιχῳ χρησιμωτάτῃ περιόδῳ, ἀλλ' ἐν τῇ πρῶτῳ ἐπαγγελθείσῃ δὴθεν δευτέρῳ περιόδῳ) τῆς 31 δεκεμβρίου 1886, σελ. 168—172, ὁ φιλόπικρος καὶ φίλος μοναχὸς Ἀλέξανδρος Εὐμορφόπουλος. Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ περιέχονται, κατόπιν ἐπιστολῆς (φύλλ. 35—36) Νικολάου μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως πρὸς Λέοντα Χαλκηδόνας μητροπολίτην, αὐτοῦ τοῦ Λέοντος 1) πρὸς τὸν Ἀδριανουπόλεως Νικόλαον· 2) πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὡς ἔεικε· 3) πρὸς τὸν πειθερὸν τῆς δεσποίνης· καὶ 4) ἄλλη τις ἐπιστολή, μεθ' ὧν συνεκτείνονται (φύλλ. 42—47) «Χορήσει τῶν ἀγίων Πατέρων, ἀπαρτήρα γενεῶν Ἰσαάκιος Σεβαστοκράτους, δι' ὧν ἐλέγχονται τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἀπὸ Χαλκηδόνας σφάλματα· πρῶτον μὲν τὸ ὅτι συμπροσκυνεῖται τῷ ἐν ταῖς εἰκονικαῖς ὕλαις ἰστρουμένῳ σωματικῷ χαρακτῆρι Χριστοῦ ὁ Πατήρ καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα». Ἔργον καλὸν ἤθελε πράξει ὁ φίλος μοναχὸς εἴπερ ἐξεδίδου μεταγράψας ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦ κώδικος τὰ τοῦ Χαλκηδόνας Λέοντος γράμματα.

М. Γ. Γεδεών. Πατριарх. πίνακες.

29

